

רע"פ 8232/19 - פאטמהשקיראת נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8232/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: פאטמהשקיראת

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפמ"ק 31879-11-19 מיום 9.12.2019, שניתן על ידי כב' השופטת ח' מ' לומפ

בשם המבקשת: עו"ד פדל מרה

בשם המשיבה: עו"ד אלאאבורומי

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ח' מ' לומפ) בעפמ"ק 31879-11-19 מיום 9.12.2019 בגדרה נדחה ערעור המבקשת על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (השופט ד' מ' דמביץ) בתו"ב 64009-02-16 מיום 11.11.2019.

2. נגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של ביצוע עבודה ללא היתר כדיון, לפי סעיפים 145(א) ו-204(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: חוק התכנון והבניה).

3. על פי הנטען בכתב האישום, במהלך שנת 2015 או בסמוך לכך, בנתה המבקשת "מבנה חד קומתי בשטח של כ-150 מ"ר" בשכונת ג'בל מוקאבר בירושלים (להלן: המבנה), ללא היתר מאת הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים.

עוד נטען, כי המבקשת היא בעלת הנכס שבו נבנה המבנה והמשתמשת בו בפועל, והייתה אחראית על ביצוע עבודת הבנייה.

4. ביום 8.9.2016 הרשיע בית המשפט לעניינים מקומיים (השופטת ת' נמרודי) את המבקשת, על יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון.

עוד באותו היום נגזר דינה של המבקשת, בהתאם להסכמה בין הצדדים, ובמסגרת זאת השית עליה בית המשפט לעניינים מקומיים קנס על סך 110,000 ש"ח; והורה לה לחתום על התחייבות בסך 73,000 ש"ח למשך שנתיים מיום 8.9.2017, לבל-תעבור עבירה לפי סעיפים 145, 204, או 210 לחוק התכנון והבנייה.

כמו כן, הורה בית המשפט לעניינים מקומיים למבקשת להסדיר את המבנה בהתאם לתכניות ולהיתרי הבניה החלים באזור, וזאת לרבות בדרך של הריסתו.

בית המשפט לעניינים מקומיים הוציא צו הריסה למבנה, אשר תוקפו מיום 8.9.2017 (להלן: צו ההריסה), וקבע כי ככל שבמועד האמור לא תחזיק המבקשת בהיתר למבנה או תבצע את הצו בעצמה - תהא רשאית הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים להרוס את המבנה, בכפוף למתן התראה בת 30 ימים.

עם זאת, נקבע כי ככל שבמועד האמור לא יהיה בידי המבקשת היתר למבנה, אך הלה תתקדם בהליכי הוצאתו, תהא היא רשאית לבקש דחייה במועד ביצוע הצו; ובקשתה תיבחן, בין היתר, לאור התקדמותה בהליכי הוצאת ההיתר.

5. לבקשת המבקשת, ובהיעדר תגובה לבקשתה מאת המשיבה, הורה בית המשפט לעניינים מקומיים (השופט ד' מ' דמביץ) בהחלטתו מיום 28.2.2018, על דחיית מועד ביצוע צו ההריסה עד ליום 1.3.2019.

6. בקשה נוספת שהגישה המבקשת לעיכוב ביצוע צו ההריסה, נדחתה בהחלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים מיום 31.3.2019, וזאת משנקבע כי לעת הזו לא ניתן היתר למבנה, ואף "אין בקשה להיתר, אין תב"ע ואין בקשה לתב"ע".

7. המבקשת הגישה הודעת ערעור על החלטה זולבית המשפט המחוזי ביום 14.5.2019; ובהמשך לכך, ביום 19.6.2019, הגישה הודעה מעדכנת לפיה הגיעה להסדר עם המשיבה, ובמסגרתו ביקשה לחזור בה מהערעור ולמחקו.

יחד עם זאת, ביקשה המבקשת כי תינתן לה תקופת עיכוב ביצוע צו ההריסה שלא תפחת מ-45 ימים; וציינה

בהודעתה כי המשיבה מתנגדת לכך.

8. בפסק דינו מיום 19.6.2019 הורה בית המשפט המחוזי על ביטול הדיון בערעור המבקשת ומחיקתו, ללא פסיקת הוצאות; וקבע כי "לצרכי התארגנות בלבד" ביצוע צו ההריסה מעוכב עד ליום 21.7.2019.

9. אחר הדברים האלה, הגישה המבקשת ביום 11.9.2019 בקשה נוספת לבית המשפט לעניינים מקומיים, להארכת מועד ביצוע צו ההריסה.

10. בהחלטתו מיום 11.11.2019 דחה בית המשפט לעניינים מקומיים (השופט ד' מ' דמביץ) את בקשתה של המבקשת, תוך ששב וקבע כי טרם ניתן היתר לבנייה האמורה; אין בקשה להיתר; אין תב"ע המאשרת את המבנה; ואף אין בקשה לתב"ע.

עוד נקבע, כי לא די בהליכים המקדמיים שנקטה המבקשת "לשם גיבוש תכנית מתאר אזורית" כדי לעמוד בקריטריון שנקבע בפסיקה להכרה ב"היתר בהישג יד".

11. ערעור המבקשת על החלטה זו נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 9.12.2019, תוך חיובה בהוצאות לטובת המשיבה בסך 1,500 ש"ח.

בית המשפט המחוזי הפנה לפסק דינו מיום 19.6.2019, בגדרו ניתנה ארכה למבקשת "לצרכי התארגנות בלבד", וקבע כי "לא היה מקום להגיש בקשה נוספת, לאחר שניתנה ארכה לצרכי התארגנות בלבד, בהעדר שינוי נסיבות מהותית".

עוד נקבע, כי ההיתר אינו בהישג יד, שכן הליכי התכנון הם בראשיתם, ומשכך "הגשת הערעור והבקשה, אין בהם אלא כדי לדחות את הקץ".

12. המבקשת ממאנת להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי והגישה לבית משפט זה בקשה למתן רשות ערעור, ולצדה בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

לטענת המבקשת, שגו ערכאות קודמות משלא נעתרו לבקשתה לעיכוב ביצוע צו ההריסה, וזאת לנוכח המאמצים והכספים שהושקעו על-ידיה כדי להסדיר את המבנה, ובהתחשב בפרק הזמן הנצרך להשלמת הליכים מסוג זה.

עוד טוענת המבקשת, כי עניינה נוגע לבתים נוספים בשכונה בה ממוקם המבנה, ומשכך בקשתה "מעוררת שאלות והשלכות רחבות היקף" והשפעתה חורגת מגבולות המקרה דנן, באופן המצדיק מתן רשות ערעור לבית משפט זה.

13. מנגד, בהודעת המשיבה אשר עסקה בעיקרה בשאלת סיווג ההליך דנן, נטען כי דין הבקשה להידחות, וזאת מאחר שהיא אינה מעוררת כל סוגיה עקרונית.

14. דין הבקשה להידחות.

15. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן אך ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש.

16. הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות, ודי בכך כדי לדחותה.

חרף ניסיונה של המבקשת לשוות לבקשתה נופך עקרוני, טענתיה - אשר נדונו ונדחו בערכאות הקודמות - ממוקדות בנסיבותיה האישיות ובנסיבות עניינה הפרטי, ואינן מעוררות כל שאלה משפטית עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור.

17. אף לגופו של עניין, אני סבור כי בנסיבות המקרה דנן לא נפל כל דופי בדחיית בקשתה של המבקשת לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

המבקשת הקימה מבנה ללא היתר כנדרש מכוח חוק התכנון והבנייה, ולפנים משורת הדין ניתנה לה אפשרות להסדירו בדיעבד באמצעות הוצאת היתר, ובהמשך אף ניתנה לה ארכה בת שנה תמימה לשם כך. ואולם, משהיתר מתאים אינו מצוי בעתיד הנראה לעין, ומשצו ההריסה מרחף מעל ראש המבנה כבר למעלה משנתיים ומוארך לפרקים באופן בלתי רציף, לא נפל כל דופי בהחלטה שלא לעכבו עוד.

18. הבקשה נדחית אפוא.

ממילא מתייתרת גם הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התש"ף (23.12.2019).

שׁוֹפֵט